

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex epistola ad Hebraeos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 451.

σαρκὶ γεγονώς ὁ λόγος, σαρκὶ πέποιθεν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, καὶ γεγονέναι ἰκανὸν τὸ αὐτὸ πάθος εἰς τὴν κόσμου λύτρωσιν.

Εκ τῆς πρὸς Εφεσίους.

ΝΥΝΤΙ ὃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ ποτε ὄντες μακρὰν, ἐχθρήσατε ἐπίς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. αὐτὸς γὰρ ὄστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐν, καὶ τὸ μεσότοιχον τῆς φραγμοῦ λύσας, τὴν ἐχθρὰν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτῆς, τῆς ἐπιτολῶν τὸ νόμον ἐν δόγμασι καταργήσας.] εἰ καὶ ἑστὶ ὄντας μακρὰν διὰ τὸ πλανᾶσθαι καὶ τὸν κόσμον, καὶ ἐν ἀδελφίᾳ διατελεῖν, ἐπίς πεποίηκε τὸ αἷμα Χριστοῦ, πῶς ἐκ ἀναγκῆς πῶς ἐπὶ τῆς γῆς ἡ τῆς λόγου σαρκώσεως, συλλέγουσα τὰ διηρημένα, καὶ προσοικειοῦσα μὲν τῶν πατρὶ ἑστὶ μακρὰν, κίχουσα δὲ ἑστὶ δύο λαοὺς εἰς ἓνα καινὸν ἀδελφόνον διὰ τὸ αὐτὸ σαρκῶς; δέδοξεν γὰρ εἰς λύτρωσιν τῆς ἀμφοτέρωθεν, καὶ δι' αὐτῆς τὰ πάντα κατακλήσασθαι τῶν πατρὶ καὶ τῆς πρὸς τοῦτοῖς ἐπὶ καὶ ὁ πάλαι κατήρητὸν νόμος, ὡς ὑπὲρ αὐτὸν οὐσης τῆς πίστεως, δῆλον ὅτι ἐν Χριστῷ καὶ εἰς τὸ ὄστιν ἀληθές, πῶς ὑπὲρ νόμον ἡ πίστις, εἰ μὴ ὡς πατρὶ πεπιστώκαμεν τῶν Χριστῶν;

Εκ τῆς πρὸς Εβραίους.

ΔΙΟ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγεις θυσίαν καὶ προσφοράν ἐκ ἡδέλησας, σῶμα δὲ καταρτίσω μοι ὀλοκαυτώματα καὶ πατρὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκ ἐχθρήσας. τότε εἶπον ἰδοὺ ἡμεῖς ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται πατρὶ ἐμοῦ. τῆ ποιῶσαι ὁ θεὸς τὸ δέλημα σου.] γέρονε σωθήτω τῶν κόσμων τὸ τῆ Χριστοῦ πάθος. πάλιν ἀναγκῆς ἰδεῖν

Concil. Tom. 5.

tum mortem in carne pro mundo pertulisse, eiusque passionem ad omnem hominum redemptionem abunde sat fuisse.

Ex epistola ad Ephesios.

NUNC autem in Christo Iesu, vos qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi. Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, & medium parietem maceriae solvens, inimicitias in carne sua, legem mandatorum in decretis euacuans. Quod si eos qui procul aberant, ob id nimirum quod per mundum errandi diuagarentur, etatemque in impietate agerent, sanguis Christi prope adduxit; quomodo Verbi incarnatio, quae & dispersa in unum collegit, & longe aberrantes Deo reconciliauit, & duos populos in unum nouum hominem per carnem illius redegit, generi humano non erat necessaria? Exhibita est enim haec caro in eorum liberationem, qui peccatis obstricti tenebantur, omniaque per ipsam Deo & Patri lucrifacta sunt. Lex praeterea vetus, quod fides in Christum multo illa sit excellentior, per eandem quoque abolita est. At quomodo lex fidei cedit, si in Christum tamquam in verum Deum non credimus?

Ex epistola ad Hebraeos.

IDEO ingrediens mundum, dicit: Hostiam & oblationem noluisti, corpus autem aptasti mihi: holocaustata, & pro peccato, non tibi placuerunt. Tunc dixi: Ecce venio: in capite libri scriptum est de me: ut faciam Deus voluntatem tuam. Christi passio mundo salutem peperit. Verum opere precium est cogno-

B b

scere, ecquisnam ille sit, qui in mundum ingreditur : quandoquidem modis omnibus is extra mundum erat. Quomodo ergo, qui extra mundum erat, ingressus est in ipsum? Sane Unigenitus suapte natura uniuersum mundum excedens ut Deus, in mundum ingressus est pars illius factus, id est homo. Ita enim sacrificio pro nobis oblato, sponteque semetipso contradito, ab interitu terrarum orbem vindicauit.

Hebr. c. 13. v. 12.

Propter quod et Iesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. Quo pacto, quales, promiscui hominis sanguis sanctos nos efficeret? At Christi sanguis sanctificauit nos. Diuinus est itaque, non simpliciter humanus: Deus enim erat in carne, proprio nos sanguine emundans.

Ex epistola ad Timotheum.

1. Tim. c. 2. v. 5.

VNVS enim Deus, vnus et mediator Dei et hominum homo Christus Iesus, qui redemptionem dedit seipsum pro omnibus. Salutaris citra controuersiam Christi mors uniuerso mundo extitit. Attramem si Christus Deus non est, quomodo ipse solus toti mundo liberando sat esse potuit? At quia super omnes est, omnium causa mortem perpeffus, solus pro omnibus satisfecit. Deus itaque est, qui propria carnis morte mortem a mundo profligauit.

EX CATHOLICIS.

Ex epistola Petri.

Quod Christi mors mundo salutaris extiterit.

1. Petr. c. 3. v. 18.

QVIA Christus semel pro peccatis mortuus est, iustus pro iniustus, ut nos offerret Deo, mortifi-

πὸς ὁ εἰς τὸν κόσμον εἰσερχόμενος ἕως γὰρ ἐξῶ τῷ κόσμῳ πάντῃ τῷ ἐκείνῳ. ἐπεὶ πῶς εἰσβέβηκεν εἰς αὐτὸν ἕως κόσμου; Τζαροῦ κτ' Φύσιν ὑπάρχων ὑπὲρ πάντα τὸν κόσμον, ὡς θεὸς μονογενῆς, εἰσβέβηκεν εἰς αὐτὸ μέρος αὐτῆς γερῶν, ποτέστιν ἀνθρώπος. οὕτω τε πᾶν ὑπὲρ ἡμῶν παρομοίως θυσιάζει, καὶ ἑαυτὸν ἀνάδειξεν, σέσωκε πᾶν ὑπὸ οὐρανόν.

Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἐξῶ τῆς πόλεως ἐπαθεν. αἷμα ἀνθρώπου κοινοῦ ἢ να ἴσον ἀγίους ἡμᾶς ὁποφύνη; ἀλλὰ μὴ ἠγάσεν τὸ αἷμα Χριστοῦ. θεῶν οὐκ ἄρα καὶ οὐχ ἀπλῶς ἀνθρώπων. θεὸς γὰρ ἦν ἐν σαρκί, τῷ ἰδίῳ αἵματι καθαρῶν ἡμᾶς.

Ex t̄is p̄tris Τιμόθεο.

Εἰς γὰρ θεὸς, εἷς καὶ μεστὶς θεοῦ ἐκ ἀνθρώπων ἀνθρώπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ διὰ τὸν κόσμον ἑαυτὸν ὑπὲρ πάντων. σωτήριος ὁμολογουμένως ὁ τῷ Χριστῷ θάνατος τῷ κόσμῳ παντὶ. πᾶν εἰ μὴ ὅτι θεὸς, πῶς αὐτὸν ἐκείσεν εἰς τὸ θῆναι πάντων ἀνθρώπων αὐτὸς τε ἕκ μόνος; ἀλλὰ ἠκρεσε μόνος ὑπὲρ πάντων ὁποθανόντων, ὅτι καὶ ὑπὲρ πάντας ὅτι. θεὸς οὐκ ἄρα ὅτι τῷ θανάτῳ τῆς ἰδίας σαρκὸς ὁποσήσας τῷ κόσμῳ θάνατον.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ.

Ex t̄is Πέτρου Ἐπιστολῆς.

Ὅτι ὁ τῷ Χριστῷ θάνατος τῷ κόσμῳ σωτήριος.

Ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπαξ ὡς ἀνθρώπων ἀπέθανε, δικαίως ὑπὲρ ἀδικῶν, ἵνα ἡμᾶς παρομοίως τῷ θεῷ,